

# Η ΚΕΡΑΣΙΑ



ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504 — ΚΩΔΙΚΟΣ: 3997

ΕΤΟΣ 17ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 99

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,29

## Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

**Η** πρωτοχρονιάτικη εκδήλωση της κοπής της πίτας του Συλλόγου μας, που πραγματοποιήθηκε στις 25.1.2009 στο ξενοδοχείο «PRESIDENT» υπήρξε λιαν επιτυχής.

Τα μέλη του Συλλόγου μας,

Η εορτή άρχισε με τις ευχές και τις ευλογίες του συμπατριώτη μας ιερέα **Ιωάννου Γκάνου**, ενώ στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Δ.Σ. απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό και ευχήθηκε σε όλους, το έτος 2009 να είναι χαρούμενο, πλούσιο

νομής μεταλλίων εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου, σε επιτυχόντες νέες και νέους μας, σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ήτοι τους: α) **Αξιώτη Κων/να**, β) **Δημάκα Αθανάσιο**, γ) **Παπουτσάκη Αιμιλία** και δ) **Χάρου Ελένη**.

Επίσης, με την ίδια προθυμία και πολλά χειροκροτήματα υποδέχθηκαν τους νέους μας στην πίστα και παρακολούθησαν την επιτυχή εμφάνισή τους και την άρτια εκτέλεση των χορών του τόπου μας.

Τέλος έσυραν τον τσάμικο και τον καλαματιανό μικροί και μεγάλοι και η εορτή έφτασε στο τέλος της.

Την εορταστική μας εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι κ.κ.:

1. **Νικόλαος Γκελεστάθης**, πρώην βουλευτής Ν.Δ. και Υπουργός
2. **Μπακάλης Κων/νος**, επίτιμος Πρόεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
- 3) **Βούλγαρης Πολύκαρπος**, επίτιμος Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου

(Συνέχεια στη σελ. 8)



στο σύνολό τους σχεδόν, ανταποκρινόμενα στο κάλεσμα του Διοικητικού Συμβουλίου, πλημμύρισαν την ολοκάθαρη και πολυτελή αίθουσα του Ξενοδοχείου, διατρανώνοντας έτσι την πίστη τους στις παραδόσεις και στα έθιμα του τόπου μας.

και δημιουργικό.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας και η διανομή της. Πρώτα στους καλεσμένους μας και ύστερα στα μέλη και στους φίλους μας.

Με ιδιαίτερη χαρά και χειροκροτήματα κάλυψαν όλοι οι παρόντες, τη στιγμή της απο-



## Ο Βουλευτής κ. Ιω. Μπούγας

**ανέλαβε τα καθήκοντά του  
ως Υφυπουργός  
στο Υπουργείο Ανάπτυξης**



Ο κ. **Ιωάννης Μπούγας** ανέλαβε τα καθήκοντα του Υφυπουργού Ανάπτυξης στις 8 Ιανουαρίου 2009 και εγκαταστάθηκε στο γραφείο του, επί της οδού Μεσογειών 119, στον 7ο όροφο. Τα τηλέφωνα του γραφείου του είναι: 210 6969870-3, 6969875, το fax: 210 6969701 και η ηλεκτρονική του διεύθυνση: yfyp@ypan.gr.

Στο σύντομο χαιρετισμό του προς τα στελέχη του Υφυπουργείου Ανάπτυξης, τόνισε ότι οι αρμοδιότητες του εν λόγω Υπουργείου, το τοποθετούν στην πρώτη γραμμή του αγώνα για την ενίσχυση της μικρής και μεσαίας επιχειρηματικότητας, την προστασία των καταναλωτών, τη διασφάλιση του ενεργειακού πλουραλισμού της χώρας και την προώθηση τομέων αιχμής, όπως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η έρευνα και η καινοτομία.

Ο Υφυπουργός κ. Μπούγας τόνισε χαρακτηριστικά:

*«Έχοντας επίγνωση των μεγάλων δυσκολιών, αλλά και των προκλήσεων και θέλοντας, ταυτόχρονα, να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης που μου έδειξε ο πρωθυπουργός αναθέτοντάς μου τα καθήκοντα του Υφυπουργού Ανάπτυξης, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι θα εργαστώ και θα συνεργαστώ στενά με όλους, ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε και να επεκτείνουμε ένα σημαντικό -βάσει συγκεκριμένων και μετρήσιμων αποτελεσμάτων- έργο, το οποίο έχει συντελεστεί στο υπουργείο, έχοντας στο νου μας ένα και μόνο στόχο, να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που απασχολούν τους πολίτες».*

Τέλος, ο κ. Μπούγας εξέφρασε την πεποίθησή του για την ανάπτυξη αρμονικής συνεργασίας με τον νέο Υπουργό κ. Κωστή Χατζηδάκη και τον έτερο υφυπουργό κ. Πώργο Βλάχο, ενώ απευθυνόμενος προς τον προηγούμενο στο βήμα Υπουργό κ. Χρήστο Φώλια είπε:

*«Κύριε Υπουργέ, σας ευχαριστούμε θερμά και επειδή τελειώσατε ευχαριστώντας τη σύζυγό σας και τα τρία σας παιδιά για την υπομονή τους, εγώ θέλω να τελειώσω με την παράκληση στη σύζυγό μου και στα τρία μας παιδιά να ανεχθούν αυτά τα οποία μέλλει να υποστούν».*

### ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΛΑΘΟΥΣ

**ως προς το όνομα του Υπουργείου  
στο οποίο προωθήθηκε ως Υφυπουργός,  
ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μπούγας**

Στο υπ' αριθ. φύλλο 98 της εφημερίδας του Συλλόγου μας «Η ΚΕΡΑΣΙΑ» στη σελίδα 1, στη δεξιά στήλη και στον 6ο στίχο, καταχωρήθηκε εσφαλμένα το όνομα του Υπουργείου στο οποίο προωθήθηκε ως Υφυπουργός ο Βουλευτής μας κ. **Ιωάννης Μπούγας**.

Διορθώνουμε το λάθος μας ως εξής: Αντί του εσφαλμένου: Υπουργείου **Απασχόλησης**, στο ορθό: **Υπουργείου Ανάπτυξης**.

Για το σφάλμα μας ζητούμε τη συγνώμη του πάντα άξιου και προσφιλούς Υφυπουργού μας κ. Μπούγα.



## ΘΑΝΑΤΟΙ

## ANNA ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 17 Φεβρουαρίου έφυγε για πάντα από κοντά μας, σε ηλικία 97 ετών, μία συμπαθής και ευεγνέστατη γυναίκα, που ίσως πολλοί Κερασιώτες, και ιδιαίτερα οι νεότεροι, δεν έτυχε να τη γνωρίσουν.

Πρόκειται για την **Άννα Θεοχαροπούλου**, σύζυγο του Θεοχάρη Θεοχαρόπουλου, αδελφού της Ασπασίας Θεοχάρη-Κατσόγιαννου.

Η Άννα γεννήθηκε το 1912 στην Επισκοπή Σαντορίνης και πέρασε τα παιδικά της χρόνια κοντά σε μία οικογένεια που της έδειξε το δρόμο της αρετής και της εντιμότητας. Σε νεαρά ηλικία εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, πιθανόν και με άλλα μέλη της οικογένειάς της και σε ηλικία 30 ετών γνωρίστηκε με τον Θεοχάρη, τον οποίο συμπάθησε και τον παντρεύτηκε. Και μαζί με τη συμπάθεια προς τον άντρα της, αγάπησε με όλη την ψυχή της και την Κερασιά, την οποία δεν παρέλειπε να τη σκέπτεται, να την επισκέπτεται και να περνά ευχάριστα έστω και για λίγο καιρό εκεί, μαζί με τον πράγματι συμπαθέστατο σύζυγό της. Ακόμα, η Άννα έπαιρνε μέρος σε κάθε εκδήλωση του Συλλόγου και σε κάθε ομαδική συναναστροφή των Κερασιωτών και λόγω της ευγενικής συμπεριφοράς της, είχε γίνει πολύ αγαπητή σε όλους τους κατοίκους της Κερασιάς, αλλά και στους πιο πολλούς Κερασιώτες που διέμεναν στην Αθήνα.

Και ενώ όλα πήγαιναν καλά και τα χρόνια περνούσαν χαρούμενα και ευτυχισμένα, το έτος 1969, ο καλός της σύζυγος αρρώστησε βαριά και παρά τις ιατρικές προσπάθειες, δεν κατάφερε να σωθεί και ως εκ τούτου άφησε μοναχή και περίλυπη την αγαπημένη του σύζυγο.

Η Άννα μένοντας μόνη, δεν εγκατέλειψε ποτέ το στενό συγγενικό περιβάλλον του άντρα της. Παρέμεινε όλα τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής της μαζί με τα ανήψια της, την Κατίνα και τον Δημήτρη Ρεντζή. Και ανάμεσά τους αναπτύχθηκε ένας ακατάλυτος δεσμός αγάπης, σεβασμού και λατρείας. Ένας δεσμός που παρέμεινε γνήσιος και ζωντανός μέχρι την ημέρα του θανάτου της, που συνέβη στις 17.2.2009.

Η σορός της μεταφέρθηκε από τα ανήψια της στο αγαπημένο της χωριό, την Κερασιά, όπου μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία, ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου.

Η Άννα υπήρξε πιστή και ιδανική σύζυγος. Αγάπησε τον άντρα της, τους συγγενείς της και όλους τους Κερασιώτες.

Η συμπεριφορά της ήταν ευγενική και άμεμπτη και η ψυχή της γεμάτη καλωσύνη. Μέσα της κατοικούσε ο άγιος και υπερουσίος Θεός και ήταν Αυτός που οδηγούσε τα βήματά της στην αρετή, στο δίκαιο και στην αγάπη.

Το χώμα της Κερασιάς που τη σκέπασε ας είναι ελαφρύ.  
Αιωνία της η μνήμη.

*Επιστολές αναφερόμενες σε διενέξεις ή σε κομματικές τοποθετήσεις, δεν δημοσιεύονται. Εργασίες, επιστολές συντέμνονται κατά την κρίση της εφημερίδας και δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται.*

*Επίσης, ενυπόγραφα άρθρα, επιστολές και κάθε άλλη συγγραφική δημιουργία που δημοσιεύεται, δεν εκφράζει κατ' ανάγκη και τις επίσημες θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.*

## ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

Στις 4 Μαρτίου 2009 απεβίωσε σε ηλικία 88 ετών, στο Περιστέρι όπου διέμενε, ο αγαπητός συμπατριώτης μας **Πάτροκλος Μακρής**.

Η κηδεία του έγινε την επομένη ημέρα στον Ιερό Ναό Αγίου Βασιλείου Περιστερίου και η ταφή του στο εκεί κοιμητήριο.

Ο Πάτροκλος Μακρής γεννήθηκε στην Κερασιά. Εκεί τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο και πέρασε τα παιδικά του χρόνια μαζί με τους γονείς και τα άλλα μέλη της οικογενείας του.

Σε νεαρή ηλικία εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου με εφόδια τη σωστή οικογενειακή του ανατροφή, την εντιμότητα, την ευσυνειδησία και τη συνεχή εργασία του, βελτίωσε σημαντικά τη ζωή του και έθεσε το θεμέλιο για τη δημιουργία οικογένειας.

Σύντομα συνάντησε την εκλεκτή της καρδιάς του και έγιναν γρήγορα ζευγάρι ταιριαστό, όπου μαζί αντιμετώπισαν τις δυσκολίες και μαζί γέυτηκαν τις χαρές και τις λύπες.

Από το γάμο τους γεννήθηκε μία ωραία και μονακριβή κόρη, την οποία ο Πάτροκλος περιέβαλε με όλη την αγάπη και τη στοργή του και υπήρξε ευτυχής όταν κάποια μέρα την καμάρωσε με δάκρυα στα μάτια να στέκεται δίπλα στο σύντροφο της ζωής της μέσα στην εκκλησία. Και ακόμα, υπήρξε ευτυχέστερος όταν κράτησε σφιχτά στην αγκαλιά του τα εγγόνια και τα δισέγγονά του και ένωσε το σφρίγος και τη ζεστασιά τους.

Τα χρόνια όμως περνούσαν. Τα γηρατιά άρχισαν να βαρύνουν την πλάτη και τα πόδια του. Και ύστερα κάποιες ασθένειες επίμονες και σοβαρές, κλόνισαν τις δυνάμεις του και εξάντλησαν τις αντοχές του. Και ύστερα έκλεισαν για πάντα τα μάτια του.

Ο Πάτροκλος Μακρής, γνήσιος Κερασιώτης, ευγενής, ήπιος και καλοκάγαθος, εργατικός και έντιμος, πέρα από τους κόπους και την κούραση και την εβδομηντάχρονη καθημερινή βιοπάλη του, θεωρείται ως ο προνομιούχος άνθρωπος, που πορεύτηκε στη ζωή του με τη χάρη και την ευλογία του Θεού και εισέπραξε ως αμοιβή του την υπέρτατη οικογενειακή ευτυχία.

Αιωνία η μνήμη του.

## ΜΑΝΘΑ ΒΡΕΤΤΑ - ΧΑΛΚΙΑ

Την 9η Μαρτίου 2009 απεβίωσε σε ηλικία 104 ετών, στο Καστράκι Δωρίδος, η **Μάνθα Βρέττα-Χαλκιά**. Η σορός της μεταφέρθηκε στην Κερασιά, όπου μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου, ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Αγίου Αθανασίου.

Η Μάνθα Βρέττα-Χαλκιά γεννήθηκε στην Κερασιά και έζησε εκεί τα περισσότερα χρόνια της ζωής της. Τα παιδικά και τα νεανικά της χρόνια, τα πέρασε κοντά στους γονείς και τις αδελφές της, ασχολούμενη κυρίως με γεωργικές εργασίες.

Σε ώριμη ηλικία παντρεύτηκε τον Κερασιώτη Περικλή Χαλκιά και μαζί του απέκτησε δύο παιδιά, μία κόρη και ένα γιό.

Ως καλή μητέρα, πρόσεξε με ιδιαίτερη φροντίδα τα παιδιά της, τα οδήγησε στο σωστό δρόμο και παραβρέθηκε μαζί με το σύζυγό της στη μεγάλη χαρά της παντρείας τους.

Μετά το θάνατο του συζύγου της έμεινε μόνη, έχοντας όμως την προστασία της κόρης της και του συζύγου της, ιερέα Γ. Καραδήμα, καθώς και του γιού της που υπηρετούσε στην Πυροσβεστική Υπηρεσία.

Ύστερα από πολλά χρόνια εγκαταστάθηκε στο Καστράκι Δωρίδος, μέχρι την ημέρα που απεβίωσε.

Η Μάνθα υπήρξε πιστή σύζυγος και άξια γυναίκα.

Προστάτευσε τα παιδιά της και τα φρόντισε με στοργή και αγάπη μέχρι την ώρα που δημιούργησαν δικές τους οικογένειες.

Ήταν απλή, έντιμη, πολύ εργατική και έχαιρε της εκτίμησης των χωριανών της.

Αιωνία της η μνήμη!

**Η εφημερίδα «Η Κερασιά» και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, εκφράζουν τα συλλυπητήριά τους στους συγγενείς των ανωτέρω αποβιωσάντων.**

Προσφορές  
προς τον  
Σύλλογο

Για τους σκοπούς του Συλλόγου προσέφεραν:

1. Φώτης Γεώργας € 100
2. Γεωργία Κατσιμάροδου € 50
3. Ιωάννα Γρυντάρη € 30
4. Δέσποινα Πίτσιου € 20
5. Ελένη Γκάνου € 50
6. Κων/νος & Αγγελική Γκάνου € 30
7. Θεόδωρος Γκάνος € 50
8. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος € 30
9. Ερασμία Γκάνου € 20
10. Βασίλειος Νικ. Γκάνος € 20
11. Ευγενία Αλεξοπούλου € 60
12. Δημήτριος Φλώρος € 20
13. Νικολέτα Καραδήμα € 15
14. Ιωάννα Τρεμπέλα € 100
15. Γιώτα Κων. Χάρη € 50
16. Κατερίνα Κων. Χάρη € 100
17. Στέλιος Αντωνόπουλος € 50
18. Γιώτα Τσακατούρα € 20
19. Μαίρη Ζούκου € 20
20. Χαράλαμπος Λιακώνης € 50
21. Βάσω Μεντεσίδου-Κωνσταντοπούλου € 50
22. Ανώνυμος φίλος του Συλλόγου € 20
23. Τριαντάφυλλος Αλεξ. Αλεξόπουλος € 50
24. Σούλα Αδρασελέα € 50
25. Ανώνυμος φίλος του Συλλόγου € 50

## ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

1. Αγγελική (Κούλα) Σκουρή, εις μνήμην Κων/νας Δ. Χάρου € 20
2. Κούλα Τιμιτζόγλου, εις μνήμην της εξαδέλφης της Μάνθας Βρέττα-Χαλκιά € 50

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Κερασιάς, εκφράζει τις ευχαριστίες του στους **Δημήτριο** και **Κατίνα Ρεντζή** για τη δωρεά των εκατό ευρώ (100,00 €) προς τον Ιερό Ναό μας, εις μνήμην της αγαπημένης τους θείας Άννας Θεοχαροπούλου.

Το Συμβούλιό μας, μαζί με τις ευχαριστίες, εύχεται στους δωρητές, ο Άγιος Γεώργιος να τους ευλογεί και να τους προστατεύει.

ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ  
ΑΡΤΟΤΙΝΑΣ

Πρόεδρος:  
Αντιπρόεδρος:  
Γραμματέας:  
Ταμίας:  
Ειδικός Γραμματέας:  
Υπεύθ. Δημοσίων Σχέσεων:  
Εκδότης Εφημ. «ΑΡΤΟΤΙΝΑ»:  
Συντακτική Ομάδα Εφημερίδας:

Μαυραγάνης Ιωάννης  
Κάππας Αθανάσιος  
Παλιούρα Βασιλική  
Ράπτης Βασίλειος  
Τσιώτα-Μαυροπούλου Ελένη  
Παλιούρας Παναγιώτης  
Μαυραγάνης Περικλής  
Λάμπρου Αθ., Χριστοδούλου Κ.

« Η ΚΕΡΑΣΙΑ »  
ΤΡΙΜΗΝΗ  
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ  
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ  
ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ  
Ιδιοκτήτης  
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ  
ΔΩΡΙΔΑΣ  
Αριστείδου 8 - 105 59 Αθήνα  
Τηλ. 210 3234288  
Fax: 210 3232504  
Εκδότης - Διευθυντής  
**Βασίλειος Αλεξόπουλος**  
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα  
Τηλ. 210 6927920  
Συντάσσεται  
από Τριμελή Επιτροπή  
**Βασίλειος Αλεξόπουλος**  
**Στέλιος Αντωνόπουλος**  
**Ιωάννης Γκάνος**  
Επιμέλεια Έκδοσης  
**Φώτης Βρέττας**  
E-mail: fvrettas@otenet.gr  
Φωτοστοιχειοθεσία  
**Σώτος Μάγγος**  
Ακαδημίου 17-104 36 Αθήνα  
Τηλ./Fax: 210 5236330  
E-mail: msotos@otenet.gr

# Εορταστικά Μηνύματα

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ  
ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ  
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΒΟΥΛΕΥΤΗ  
ΦΩΚΙΔΟΣ  
ΙΩΑΝΝΗ ΔΗΜ. ΜΠΟΥΓΑ



Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες,

Η σταυρική θυσία και η Ανάσταση του Κυρίου είναι γεγονότα μοναδικά στην ιστορία της ανθρωπότητας, τα οποία σηματοδοτούν τη μετάβαση από την απόλυτη θλίψη στην υπέρτατη χαρά.

Στην παρούσα διεθνώς δύσκολη συγκυρία, το σταυροαναστάσιμο μήνυμα του Χριστού μας εμπνέει αισθήματα αισιοδοξίας και ελπίδας.

Ας είναι, λοιπόν, για όλους μας το στήριγμα και ο οδηγός, που θα ωθήσει την πορεία μας για την επίτευξη των αγαθών προσδοκιών μας.

Χριστός Ανέστη  
Χρόνια Πολλά

•••

ΜΗΝΥΜΑ ΝΟΜΑΡΧΗ  
ΦΩΚΙΔΑ ΝΙΚ. ΦΟΥΣΕΚΗ  
ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ

Τις Αγίες τούτες ημέρες του Πάσχα, το Αναστάσιμο φως να φέρει σε όλους το μήνυμα της Αγάπης, της Ελπίδας, της Ειρήνης και της Αισιοδοξίας.

Η Ανάσταση του Κυρίου, ας καθοδηγεί τα βήματά μας, αποτελώντας πηγή έμπνευσης, ελπίδας και ψυχικής ανάτασης.

Εύχομαι σε όλους Υγεία, Ευτυχία, Πρόοδο.  
Χρόνια Πολλά-Καλό Πάσχα

•••

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ  
ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΛΙΔΩΡΙΚΙΟΥ  
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΛΟΥΛΑ  
ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Αγαπητές συνδημότισσες, αγαπητοί συνδημότες, φίλες και φίλοι του Δήμου Λιδωρικίου

Για τις Άγιες ημέρες του Πάσχα, εύχομαι ολόψυχα σε σας και τις οικογένειές σας Καλή Ανάσταση και Χρόνια Πολλά, με υγεία, ευτυχία και χαρά.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ  
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΤΗ ΦΩΚΙΔΟΣ  
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Η εκούσια θυσία του Θε- ανθρώπου για την Ανθρωπότητα, ας ενδυναμώνει τον καθένα μας στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε και ας κατευθύνει τη δράση όλων μας, ώστε να εορτάσουμε σύντομα, χαρούμενα και λυτρωτικά την Ανάσταση.

Εγκάρδια εύχομαι σε όλους και όλες, Συμπατριώτες Φωκείς και φίλους, Χρόνια Πολλά και Καλό Πάσχα.

•••

Αγαπητοί μου,  
Σας ευχαριστώ θερμώς δια τας εορτίους ευχάς σας του Αγίου Δωδεκαημέρου και του νέου έτους 2009.

Ο ενανθρωπήσας Κύριός μας να ευλογή σάς, τις οικογένειές σας και το έργο σας.

Μετ' ευχών εν Κυρίω  
τεχθέντι

† Ο Φωκίδος Αθηναγόρας

•••

Ευχόμαστε να περάσετε το Άγιο Πάσχα με ευτυχία, με χαρά και προκοπή.

Με σεβασμό σε αξίες, ιδανικά και συνθήκες που μπορούμε να κατακτήσουμε σε ένα κοινό αγώνα.

Το Αναστάσιμο φως να λαμπρύνει τις καρδιές μας και να φωτίσει τον δρόμο της ενότητας και της δημιουργίας στον τόπο μας.

ΟΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΙ  
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ  
Του συνδυασμού  
«ΦΩΚΙΔΑ ΠΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ»

ΓΙΩΤΑ ΓΑΖΗ  
ΦΩΤΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ  
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΙΚΟΥΛΗΣ  
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ  
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ  
ΠΙΝΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ  
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΡΑΣ

Όσες κροτίδες πέσουνε του Πάσχα την ημέρα τόσες χαρές σας εύχομαι να έχετε κάθε μέρα.

Να φέρει η Ανάσταση στον κόσμο τη γαλήνη στις χώρες που σκοτώνονται να φέρει την Ειρήνη. Άνοιξη Πάσχα Ομορφιά η πιο μεγάλη σκόλη σαν την ημέρα της Λαμπρής νάνα η ζωή σου όλη.

ΓΙΩΤΑ ΓΑΖΗ  
Μέλος Εθνικού Συμβουλίου ΠΑ.ΣΟ.Κ.

# Από την Ιστορία του χωριού μας

(Με αφορμή το βιβλίο του Αντ. Ζούκου: «Επιστροφή εις τας ρίζας της Φυλής μας - Σουρούστι-Κερασεές Δωριδος», Αθήναι 2008)

Γράφει ο Ιωάννης Γ. Χριστιάς

Το βιβλίο του Αντώνη Ζούκου «Επιστροφή εις τας ρίζας της φυλής μας», γραμμένο από αγάπη προς τη γενέτειρά του, με ανιδιοτέλεια και χωρίς να φεισθεί κόπων, χρόνου και μέσων, αποτελεί χωρίς αμφιβολία, προσφορά στην ιστορία του χωριού μας, ακόμη και από την άποψη ότι δίνει ερεθίσματα για να ασχοληθεί κανείς περισσότερο μ' αυτή. Και μόνον για την προσπάθειά του αυτή, αξίζει να συγχαρούμε και να τιμήσουμε το συγγραφέα.

Αφού διάβασα το βιβλίο με μεγάλο ενδιαφέρον, στις 2.12.2008 έστειλα στον Αντώνη Ζούκο μια επιστολή. Σ' αυτή, αφού πρώτα τον συγχαίρω, σχολιάζω κάποια πράγματα από αυτά που αναφέρει στο βιβλίο του και προσθέτω μερικά από αυτά που γνωρίζω κι εγώ για την ιστορία του τόπου μας. Και αυτό, χωρίς καμιά διάθεση κριτικής, αλλά από δική μου εσωτερική ανάγκη και από εκτίμηση προς το συγγραφέα. Όσα γράφω εκεί, τα δημοσιεύω εδώ, με κάποιες μικροαλλαγές και συμπληρώσεις, επειδή πιστεύω ότι ενδιαφέρουν τους Κερασιώτες και ίσως παρακινηθούν κάποιοι, όπως εγώ, να γράψουν ή να πουν και αυτοί ό,τι περισσότερο γνωρίζουν για την ιστορία του χωριού μας, την παλαιότερη και την πρόσφατη.

Πριν προχωρήσω παρακάτω, θέλω να ξεδιαλύνω κάποια πράγματα που σε μένα φαίνονται σημαντικά.

α. Δεν συμφωνώ με την άποψη, που συνήθως επικρατεί, ότι σκοπός της Τοπικής Ιστορίας είναι η προβολή ενός τόπου, άσχετα από την ιστορική αλήθεια. Αυτό εξυπηρετεί απλώς τον στείρο τοπικισμό και κάποτε και άλλες σκοπιμότητες.

β. Η προφορική παράδοση, όπως μεταδίδεται από γενιά σε γενιά είναι σημαντική. Πολλές φορές όμως έχει συμβολικό χαρακτήρα, άλλοτε αλλοιώνει τα γεγονότα και συνήθως οδηγείται σε υπερβολές, μέχρι και την κατασκευή μύθων. Χρειάζεται επομένως να την χρησιμοποιούμε με επιφύλαξη και με μεγάλη προσοχή.

γ. Ο άνθρωπος έχει την τάση περισσότερο όσο μεγαλώνει- να εξιδανικεύει και να ωραιοποιεί το παρελθόν. Όμως και στο παρελθόν γίνονταν και καλά και άσχημα πράγματα. Έτσι είναι η ζωή. Τα άσχημα ας τα αφήσουμε στις μελλοντικές γενιές να τα μάθουν, αν τα μάθουν, από την απαιτούμενη χρονική απόσταση. Πάντως, εκείνο που χαρακτηρίζει εκείνα τα χρόνια της ζωή στο χωριό μας, παρά τις αντιθέσεις και τις διενέξεις, ήταν η αλληλεγγύη και η συμπάρσταση στις καλές και τις κακές στιγμές, ο σεβασμός προς τους μεγαλύτερους και κυρίως το κοινοτικό πνεύμα.

δ. Όπου παρακάτω έχω διαφορετική γνώμη για κάποια πράγματα που έχουν γραφεί για το χωριό μας, αυτό το κάνω καλοπροαίρετα και χωρίς καμιά πρόθεση να θέλω να μειώσω ή να θίξω κανέναν.

Όσον αφορά τον Αντώνη Ζούκο, με κάποιες προσωπικές απόψεις και κρίσεις που διατυπώνει στο βιβλίο του, μπορεί να μη συμφωνώ, εκτιμώ εν τούτοις την παρρησία και την αμεσότητα με τις οποίες τις διατυπώνει.

**Σχετικά με την ίδρυση του χωριού μας.**

Εφ' όσον δεν υπάρχουν ιστορικά τεκμήρια (γραπτές πηγές κτλ.) ή δεν έχουν ακόμη βρεθεί, μόνο υποθέσεις μπορεί να κάνει κανείς για το απώτερο παρελθόν του χωριού μας και αυτό όχι αυθαίρετα, αλλά με βάση κάποια δεδομένα. Το επαναλαμβανόμενο «έχουμε πληροφορίες από το 1700» ισχύει για την εποχή της Τουρκοκρατίας, για το χωριό μας όμως δεν προκύπτει από πουθενά. Το χωριό μας με το όνομα Σουρούστι, από ό,τι τουλάχιστον γνωρίζουμε μέχρι τώρα, αναφέρεται για πρώτη φορά από τον Πουκεβίλ (1814). Ο Πουκεβίλ μέχρι τη Ναύπακτο έφτασε και ποτέ δεν περιόδευσε τη Δωρίδα, ούτε από την περιγραφή του φαίνεται να γνωρίζει πού είναι και πώς είναι τα χωριά μας. Οι πληροφορίες του προέρχονται από δεύτερο χέρι και ως προς την τοπογραφία της περιοχής, είναι λανθασμένες.

Τα «κατά την παράδοση» το χωριό οικήθηκε πρώτη φορά τον 18ο αιώνα, δηλ. μετά το 1700. Τα περί «Μελόκεδρου», περί «της καρυδιάς της Ζαχαρίνας» 400 ετών, τα περί των Ηπειρωτών πρώτων οικιστών που κατέδωκε ο Αλή Πασάς, τα περί Γιάννη Γούναρη (Ζούκου) κτλ. δεν επιβεβαιώνονται. Καλά κάνει ο Αντώνης Ζούκος, που απλώς τα αναφέρει και δεν τα σχολιάζει. Η καρυδιά δεν ζει τόσα χρόνια. Αλλά και αν ζούσε, πώς μέτρησαν τα χρόνια;

Μετακινήσεις πληθυσμών, για πολλούς λόγους, κατά την Τουρκοκρατία έγιναν πολλές, ακόμη και από την Ευρυτανία στη Μικρά Ασία. Ασφαλώς και μετακινήθηκαν οικογένειες από την Ήπειρο προς τη Στερά Ελλάδα, καθώς και Πελοποννήσιοι προς την ίδια περιοχή. Διώξεις, βαρβαρότητες και εγκλήματα έκανε και ο Αλή Πασάς και για ό,τι καλό έκανε, δε χρειάζεται να τον ευγνωμονούμε. Όμως, η αλήθεια είναι ότι αυτός επέβαλε την τάξη και την ασφάλεια στις περιοχές που κυριαρχούσε και έτσι είδε -και για άλλους λόγους- κάποια προκοπή στην εποχή του και η περιοχή μας. Αν είναι διαφορετικά, τότε πώς εξηγείται -μόνον ένα παράδειγμα- να ανακαίνιζονται την ίδια εποχή εσωτερικά οι εκκλησίες των χωριών μας; (Διχωρίου, Κριασίου και άλλες - για τη δική μας, τον παλιό Άι Γιώργη δεν ξέρουμε. Γι αυτόν θα μιλήσουμε πιο κάτω).

Τελικά, τότε ακριβώς χτίστηκαν τα χωριά της περιοχής μας -και το δικό μας μαζί- δεν μπορεί να προσδιοριστεί. Πάντως, βέβαιο είναι ότι ο τόπος -άλλοτε περισσότερο, άλλοτε λιγότερο- κατοικείτο συνέχεια από την αρχαία εποχή. Γι αυτό υπάρχουν αξιόπιστες ενδείξεις. Τώρα, αν, όπως υποστηρίζεται, τα χωριά χτίστηκαν στους νεότερους χρόνους, τότε πώς εξηγείται να φέρουν μέχρι τα τελευταία χρόνια τα σλαβικά ονόματα που έχουν τις ρίζες πάνω από χίλια χρόνια; Αν πάλι κατοικούσαν από γηγενείς συνέχεια, πώς πήραν τα σλαβικά ονόματα;

**Θέση, όνομα, αρχαιότητα του χωριού.**

Οι οικισμοί δε χτίζονται τυχαία. Χτίζονται σε θέσεις, όπου οι άνθρωποι μπορούν να καλύψουν καλύτερα τις βασικές τους ανάγκες. Αυτό ισχύει και για το Σουρούστι.

Στο Σουρούστι διασταυρώνονταν από την αρχαία εποχή μέχρι τις

μέρες μας, τρεις δρόμοι. οι δρόμοι αυτοί ένωναν την Ανατολική με τη Δυτική Ελλάδα.

Ο ένας άρχισε από τη Βοιωτία και ακολουθούσε την εξής διαδρομή: Λιβαδειά-Δελφοί-Αμφισσα-Έλατος-Λιδωρική-Στενό. Εκεί διακλαδίζονταν σε δύο διαδρομές: (α) Στενό-Παλιοξάρι-Μνήματα (Φα σουλά Χάνι)-Ναύπακτος. (Παραλιακά από Ιτέα-Ναύπακτο δεν υπήρχε ποτέ χειρσαίος δρόμος, επειδή το έδαφος ήταν δύσβατο και επειδή δεν υπήρχε νερό). (β) Στενό-Κόκκινος (ποτάμι)-Σκορδά Χάνι-Τρίστενο ή Πενταγιού και από Πρατά Λάκκο ή Λιά Δέντρα συνέχιζε: Πρατά Λάκκος-Στύλια-Ελατού-Λομποτινά-Κάκαβος (ρέμα)-Χάνι Λιόλου και κατέληγε στο Κεφαλόβρυσσος (Θέρμο) και στη συνέχεια στην πεδινή και την Παραλιακή Αιτωλοκαρνανία. Η άλλη διαδρομή: Λια-Δέντρα-Σουρούστι-Κριάτσι-Καλλονή ή Σουρούστι-Ελατόβρυσσος μέχρι τα ενδότερα της Αιτωλίας. Αυτό τον τελευταίο δρόμο ακολουθούσαν μέχρι τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1950 οι Κλεπαίτες τσοπάνηδες με τα ποιμνιά τους για να παραχειμάσουν στην περιοχή της Λιβαδειάς, όπου έχουν χτίσει σήμερα το χωριό Τσουκαλάδες.

Ο δεύτερος δρόμος άρχισε από τη Φθιώτιδα, την αρχαία Φθία (Φάρσαλα-Δομοκός). Ανέβαινε στη Γραμμένη Οξυά (Ταμπούρια Ζαφάκα) και κατέβαινε στον Εύνο (Φιδαρη). Αν δεν συνέχιζε μέσα και παράλληλα προς το ποτάμι μέχρι το Θέρμο (πολύ δύσκολη διαδρομή και μόνον σε περίπτωση ανάγκης χρησιμοποιόταν), ακολουθούσε τη διαδρομή προς το Σουρούστι και εκεί διακλαδίζονταν, όπως και στην Άνω Χώρα, ως εξής: Εύηνος-Αρτοτίνα-Μελανά Λιθάρια-Σουρούστι-Στύλια (Ταμπούρια)-Ιτιά-Πέρεςση-Μνήματα-Ναύπακτος ή Ζουρούστη-Κερασιά (Παλιό Χωριό)-Χαρατσι-Άνω Χώρα-Κάκαβος (ποτάμι)-Χάνι Λιόλου-Θέρμο ή Άνω Χώρα-Αγία Κυριακή-Χάνη Λόη-Ναύπακτος.

Τη διαδρομή Αρτοτίνα-Σουρούστι-Κερασιά-Χαράτσι και αντίστροφα ακολουθούσαν και οι Αρτοτινοί τσοπάνηδες για να παραχειμάσουν στα πεδινά της Αιτωλοακαρνανίας μέχρι την τελευταία δεκαετία του 19ου αιώνα. Ύστερα από αιματηρό επεισόδιο στα Άνω Σκλήθρα Κερασιάς μεταξύ Αρτοτινών τσοπάνηδων και Σουρουστιωτών με το φόνος ενός Αρτοτινού, καθορίστηκε στο εξής να ακολουθούν την κορυφογραμμή από χαρατσι μέχρι τα μούρα Λιθάρια. Οι Σουρουστιώτες δικάστηκαν, αν θυμάμαι καλά, στο κακουργοδικείο Χαλκίδας. Ένας πέθανε στη φυλακή.

Υπήρχε και μια τρίτη διαδρομή που χρησιμοποιείτο λιγότερο και κυρίως το καλοκαίρι. Αρχίζε από τις Θερμοπύλες ή τη σημερινή Υπάτη και κάπου στο ύψος της Μουσονίτσας είτε συνέχιζε προς το Λιδωρική είτε διέσχισε τους αυχένες των βαρδουσιών για να οδηγήσει στην Κωσάτρσα (Διχώρι) και στο Σουρούστι και από εκεί προς το Θέρμο ή τη Ναύπακτο μέσω των διαδρομών που προανέφερα.

Το Σουρούστι, λοιπόν, ήταν σταυροδρόμι, πέρασμα, διάβαση, sur στα τουρκικά, αν όντως η λέξη sur σημαίνει διάβαση, όπως γράφει ο Αντώνης Ζούκος.

(Συνέχεια στη σελ. 4)





(Συνέχεια από τη σελ. 5)

Ας μη θίξωμε και άλλες πτυχές της συνθέσεως οικογενειών, για να μη βρωμίσει ο τόπος. Εδώ μέσα δεν χωράει ο παππούς και η γιαγιά. Όταν πέσουν από τα πόδια τους, θα πάρουν το δρόμο για το ΚΑΠΗ, να συναντήσουν τους ομοιοπαθείς των, περιμένοντας το αιώνιο ταξίδι. Άγνωστοι εν μέσω αγνώστων σκέπτονται το παρελθόν. Αλήθεια, πότε πέρασαν 80 ή 90 χρόνια! Το διάστημα φαίνεται πολύ μικρό. Όλα φαίνονται σαν να έγιναν χτες. Και όμως οι νύχτες με τις αγρυπνίες είναι ατέλειωτες. «Και τα έτη του ανθρώπου εβδομήκοντα, εάν δε εν δυναστείαις ογδοήκοντα έτη και το πλείον αυτών κόπος και πόνος» λέγει ο ψαλμωδός (ψαλ. 89, 10).

Γράφει κάποιος ότι υπάρχουν έντομα των οποίων ο βίος διαρκεί μία ώρα. Περιγράφει μία κοινωνία τέτοιων εντόμων. Πότε γεννήθηκαν, πότε πέρασαν τη βρεφική, την παιδική ηλικία, την εφηβεία. Παρουσιάζει έναν άρρνα και μία θήλεια ηλικίας 15 λεπτών να ερωτοτροπούν. Οι γέροντες έχουν ηλικία 50 λεπτών της ώρας, βαδίζουν προς το τέρμα της ζωής των, παριστάνουν το σοφό, είχαν πολλές ευκαιρίες να διδάχθουν πολλά και συμβουλεύουν τους νέους να προσέξουν πολύ γιατί έχουν να περάσουν μια δύσκολη και μακρότατη ζωή... Τι είναι τα 70 ή 80 χρόνια της ζωής του ανθρώπου μπροστά στον ωκεανό της αιωνιότητας; «Χίλια έτη εν οφθαλμοίς σου, Κύριε, ως η ημέρα η εχθές, ήτις διήλθε και φυλακή εν νυκτί» λέγει ο ψαλμωδός (ψαλ. 89, 4).

Πώς είναι ο άνθρωπος, όταν έρχεται σε αυτόν τον κόσμο και πώς καταντάει όταν αναχωρεί γέρος και εντελώς αδύνατος να ζήσει μόνος του... Εάν δεν τον αναλάβουν και δεν τον περιποιηθούν, μετά τη γέννησή του και εάν δεν φροντίσουν για τα απαραίτητα προς ζωή και μάλιστα επί πολύ χρονικό διάστημα, είναι καταδικασμένος σε θάνατο. Και τώρα

# Τα γηρατειά

γέρος, που τον έχουν εγκαταλείψει και οι σωματικές του και οι πνευματικές του δυνάμεις, είναι αδύνατον να συντηρηθεί μόνος του, έχει ανάγκη της βοήθειας και της φροντίδας των άλλων. Γίνεται παλίμψις. Δεν μπορεί να μείνει μόνος του. Θέλει παρέα. Περιμένει ένα γλυκό και παρηγορητικό λόγο. Μόνο ένα χέδι στοργικό θα καταπραΰνει τους πόνους του και το τρεμάμενο σώμα του.

Ο Μέγας Βασίλειος, σε μια ευχή του δέεται προς τον Θεόν και για την ανακούφιση των γερόντων. Λέγει: «Τα νήπια έκθρεψον, το γήρας περικράτησον, τας συζύγας διατήρησον». Μερικοί γέροντες προχωρούν και πιο πέρα από το στάδιο του παλίμψιδος. Το σώμα τους λιγοστεύει, μικραίνει και παίρνει το σχήμα του εμβρύου, γίνεται δηλαδή όπως ήταν μέσα στην κοιλιά της μάνας του, πριν γεννηθεί. Φαίνεται σαν να κυοφορείται για να γεννηθεί πάλι σε μία νέα ζωή πνευματική, αιώνια.

Όταν ήταν μέσα στην κοιλιά της μάνας του, ετρέφετο με τον ομφάλιο λώρο και ζούσε μέσα σε περιορισμένους ορίζοντες. Όταν ήλθε σε αυτόν τον κόσμο, άρχισε να τρέφεται από το στόμα, που βρίσκεται παραπάνω από τον ομφάλιο λώρο και αντίκρουσε ασυγκρίτως πολύ ευρύτερους ορίζοντες. Και τώρα, με το θάνατό του ο γέρος, θα βρεθεί σε ένα νέο κόσμο με ασυγκρίτως πολύ μεγαλύτερους, από αυτούς και άπειρους ορίζοντες και θα τρέφεται από μία πηγή, που θα είναι πέρα πάνω από το στόμα, στον εγκέφαλο δηλαδή, με πνευματική, άφθαρτη και αιώνια τροφή. Μέγα ο άνθρωπος!!! Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου μπροστά στον γέροντα, αφού πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού και κανένας μας δεν γνωρίζει πού και πότε και πώς θα βρεθεί μπροστά στα γη-

ρατειά.

Η Εκκλησία μας, εύχεται συνεχώς: «Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού».

Ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός, γράφει στη νεκρώσιμη ακολουθία: «Τοιούτος γαρ ο βίος ημών, αδελφοί. Τούτο επί γης παίγνιον, ουκ όντας γενέσθαι και γενομένους αναφθάρηναι. Όναρ εσμέν ουχ ιστάμενον, φύσημά τι μη κρατούμενον. Πτήσις ορνέου παρερχομένου, ναυς επί θαλάσσης ίχνος ουκ έχουσα».

Αλήθειες χειροπιαστές. Ναι, γι αυτό

Σε σένα γέροντα, γριά, μετά τα πάρα πάνω έχω δυό λόγια να σου ειπώ και να σου τραγουδήσω:

Μη σκιάζεσαι που γέρασες και πέρασαν τα χρόνια, στοχάσου ότι ωρίμασες και δεν θα ζεις αιώνια.

Σκέψου πόσοι δεν γέρασαν, πόσοι δεν θα γεράσουν και πόσους νιούς τους θέρισε του Χάρου το δρεπάνι.

Το όνειρά τους χάθηκαν καταμεσείς στο δρόμο και άλλοι δεν επρόφθασαν ούτε να ιδούν τον ήλιο.

Εσύ που έφθασες εδώ να μην παραπονιέσαι, γιατί απόλαυσε πολλά από τα ποθητά σου.

Καταλαβαίνω το φορτί που κουβαλάς στους ώμους μετά από τόσα βάσανα

μετά από τόσους χρόνους.

Ήσουν πριν ορθόκορμος με ζηλευτή φιγούρα και τώρα εμφανίζεσαι με τρομερή καμπούρα!

Πονάει όλο το σώμα σου, τα χέρια, η κεφαλή σου, τα πόδια τα τρεμάμενα γυρεύουν το ραβδί σου.

Κλειδαμπαρώνονται τα αυτιά, τα μάτια θαμποβλέπουν, η γλώσσα ξεδιπλώνεται κι ο νους κάνει τσαλμάρια.

Σφαγείο απ' εδώ, σφαγείο απ' εκεί, σφαγείο σ' όλα τα μέλη, κράτησε την αναπνοή και μη σε παραμέλει.

Των γηρατειων η ζωή είν' απ' αυτά γεμάτη, γι αυτό λάβε τα μέτρα σου· πίνε και κάνα χάπι.

Τα αχ, τα ωχ και δεν μπορώ μην τα πολυθυμάσαι· σ' όλους να είσαι ευχάριστος· κι αν έχεις και εγγονάκια

να τα κοιτάς στα μάτια τους, να σου προσθέτουν νειάτα και στο φαιδρό σου πρόσωπο όλο ομορφιά και γλύκα και θα σου φεύγει η πίκρα.

Είτε το θες ή δεν το θες, όσο περνάει ο χρόνος, όσους κι αν έχεις φίλους σου στο τέλος θάσαι μόνος.

Θα σκοτεινιάζει ο ουρανός, μαύρα θα φαίνονται όλα κι αν χάσεις και το ταίρι σου, αβάσταχτος ο πόνος.

Φρόντισε να βρεις συντροφιά βαθιά μέσ' στην ψυχή σου, οργάνωσε νέα ζωή τώρα που έχεις σχόλη.

Τώρα εκτιμάς την πείρα σου κι εύχεσαι να την είχες νέος και τότε θα 'θελες κάπως αλλιώς να ζήσεις.

Τα πάντα αναθεώρησε και κράτα μόνο ετούτα που μένουν πάντοτε πιστά και δεν σε εγκαταλείπουν: ελπίδα, πίστη και χαρά ειρήνη μέσα στην καρδιά και προ παντός αγάπη.

Θυμήσου όλα τα παλιά, σβήσε τα σφάλματά σου, κράτησε μόνο τα καλά, συγχώρα τους εχθρούς σου.

Κι όταν με αυτό τον τρόπο ζεις, είτε πεθαίνεις, είτε ζεις θα 'σαι στα χέρια του Θεού. Μη σε τρομάζει ο θάνατος,

το Χάρο δεν θα τον ιδείς, έχει πεθάνει από καιρό, θα περιμένεις το Χριστό, για να 'ρθει να σε πάρει.

Εσύ μονάχα θα γδυθείς τη χωματένια φορεσιά, θα βγεις για το ταξίδι, τίποτε δεν θα πάρεις, παρά μόνο τα έργα σου να λάβεις το μισθό σου.

Μαζί θα ταξιδέψετε σε νέους κόσμους όμορφους εκεί ψηλά στα ουράνια. Εκεί θα ψάλλουν άγγελιο ακατάπαυστα κι αιώνια κι εδώ στη γη την πατρική, στις κορυφές στα έλατα θα κελαηδούν αηδόνια.

Ιωάννης Αθανασίου Χάρης

## ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΑΡΔΟΥΣΙΩΝ

Ανακοινώνεται ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Βαρδουσιών, κατά τη συνεδρίασή του την 6-12-2008, μεταξύ άλλων θεμάτων που εισηγήθηκε ο Δήμαρχος **Βασίλειος Νικολέτος**, αποφάσισε:

- Τον καθορισμό του δικαιώματος βοσκής για το έτος 2009.
- Την κατάρτιση του Τεχνικού Προγράμματος για το έτος 2009.
- Τη συναίνεση του Δήμου για την εγκατάσταση Μικρού VIII Σταθμού στη θέση « Κοτρωνάκι».
- Τον επανακαθορισμό της τιμής ζώνης των ακινήτων.

Εξάλλου κατά τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου την Κυριακή 4-1-2009 έγινε εκλογή νέου Προεδρείου και Μελών Δημοτικής Επιτροπής για την διετία 2009-2010, κατά την οποία εξελέγησαν:

Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου: **Κολοθού-Κολοκύθα Γεωργία**  
 Αντιπρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου: **Φλετούρης Κων/νος**  
 Γραμματέας Δημοτικού Συμβουλίου: **Αλεξόπουλος Βασίλειος**  
 Τακτικά Μέλη Δημοτικής Επιτροπής: **Καλμαντής Ταξιάρχης, Μπρούμας Γεώργιος, Ράπτης Γεώργιος, Μπαρπούτης Ιωάννης.**

Ο Δήμαρχος ανακοίνωσε στο Συμβούλιο την προβολή της περιοχής του Δήμου Βαρδουσιών στον Αγροτουριστικό Οδηγό και το περιοδικό «Ελληνικό Πανόραμα».

Στο τέλος αυτής της συνεδρίασης έγινε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Δήμου, το φλουρί της οποίας έτυχε στο δημότη.

Τέλος με απόφαση του Δημάρχου ορίστηκαν νέοι Αντιδήμαρχοι οι δημοτικοί σύμβουλοι:

- **Κουρσούμης Κων/νος** με αρμοδιότητες στους τομείς της Οδοποιίας και της Πολιτικής Προστασίας
- **Μπρούμας Γεώργιος** με αρμοδιότητες στους τομείς της Συντήρησης Υποδομών και της Ποιότητας Ζωής.
- **Σαϊτής Σπυρίδων** με αρμοδιότητες στους τομείς της Κοινωνικής Πρόνοιας και του Πολιτισμού.

Ανακοινώνεται ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Βαρδουσιών, κατά τη συνεδρίασή του την 31-1-2009 και ύστερα από εισήγηση του Δημάρχου **Βασιλείου Νικολέτου**, ψήφισε τον προϋπολογισμό του Δήμου, ο οποίος έχει ως εξής:

<b>ΕΣΟΔΑ:</b>	
Τακτικά	868.500,00
Έκτακτα	2.437.771,00
Έσοδα παρελθόντων οικον. ετών	5.000,00
Εισπράξεις παρελθόντων οικον. ετών	56.500,00
Χρηματικό υπόλοιπο	274.743,78

**ΣΥΝΟΛΟ 3.642.514,78**

<b>Τα ΕΞΟΔΑ κατανέμονται ως εξής:</b>	
Στις Γενικές Υπηρεσίες το ποσό των	307.942,00
Στις Οικονομικές - Διοικητικές Υπηρεσίες	404.903,00
Στις Υπηρεσίες Πολιτισμού - Κοινωνικής Πολιτικής	55.000,00
Στις Υπηρεσίες Καθαριότητας & Ηλεκτροφωτισμού	171.200,00
Στις Υπηρεσίες Ύδρευσης - Άρδευσης - Αποχέτευσης	448.931,00
Στις Υπηρεσίες Τεχνικών έργων	1.779.669,00
Στις πληρωμές παρελθόντων οικον. ετών	431.417,94
Αποθεματικό	43.424,84

**ΣΥΝΟΛΟ 3.642.514,78**

Στο τέλος της συνεδρίασης, ο Δήμαρχος ενημέρωσε τα μέλη του Συμβουλίου και τους παριστάμενους για την πορεία της προσπάθειας δημιουργίας Κέντρου Εναλλακτικού Τουρισμού Βαρδουσιών - Οίτης, η οποία βρίσκεται στο στάδιο της οριστικής μελέτης

Για το Γραφείο Τύπου  
 Ο Αρμόδιος Υπάλληλος  
**Λύρης Δήμος**

(Συνέχεια από τη σελ. 4)

σαντόπουλου) στο σημερινό παρεκκλήσι της Αγίας Κυριακής.

Σύμφωνα με κάποιους που έχουν ασχοληθεί με την ιστορία της Αιτωλίας, βόρεια από το Τρίκοβο υπήρχε η μονή της Αγίας Σωτήρας. Αν υπήρχε τέτοιο μοναστήρι και σε ποιά θέση, δεν μπόρεσα να το επιβεβαιώσω. Τρίκοβο είναι το αρχαίο όνομα του βουνού που συνθέτουν οι σημερινές κορυφές Ομάλια-Χαρατσι-Γερακάρη.

Στη θέση Αργαλειοί, πάνω από τη βρύση της Βλάχας, στο δρόμο που οδηγούσε στην Ομάλια, κατά μαρτυρία του πατέρα μου, που απεβίωσε το 1994 σε ηλικία 100 ετών, αλλά και άλλων Γρηγοριτών, στις μέρες του κάποιος από το Γρηγόρι (γνωστό το όνομα) πελεκούσε ένα ξύλο στις ρίζες ενός έλατου. Από το χτύπημα ξεχώθηκε ένα αρβάλι τσουκαλιού. Το τσουκάλι είχε μέσα νομίσματα και στον πάτο την εικόνα του Αγίου Γρηγορίου. Τι νομίσματα ήταν και πού κατέληξαν, άγνωστο.

Στα βορειοανατολικά του Γρηγορίου σε κοντινή απόσταση, εκεί που ήταν παλαιότερα τα Γρηγορίτικα αμπέλια, υπήρχε κατά τους ιστορικούς, αρχαίος οικισμός. Στο δημόσιο δρόμο που οδηγεί από το Γρηγόρι στην Ελατόβρυση και σε απόσταση περίπου 2 χλμ. αριστερά πάνω από το δρόμο, είναι ένας μικρός λόφος, τα Κοκκάλια (από τα τριμμένα οστά). Στην ίδια θέση υπήρχε μνημείο, η σωζόμενη βάση του οποίου έχει ανακαφεί. Πολλοί το συσχετίζουν με την επιδρομή των Γαλατών το 279 π.Χ. Κατά μαρτυρία από κοινού προς εμένα το 1986 δύο κατοίκων του Γρηγορίου πάνω των 70 ετών, στη θέση αυτή βρέθηκε μία ασπίδα. Παιδιά όντας, έβρασαν εκεί τις γίδες τους και παίζοντας ξέχασαν μία ασπίδα (ήταν μετά από δυνατή βροχή). Θέλησαν να τη στήσουν και να τη χτυπήσουν με τις σφενδόνες τους, αλλά δεν πρόλαβαν. Αυτοστιγμεί η ασπίδα διαλύθηκε εις τα εξ ων συνετέθη! Αυτό εξηγεί και αποδεικνύει επίσης, το αξιόπιστον της μαρτυρίας.

Κατά διασταυρωμένη μαρτυρία, γύρω στα 1910 ή νωρίτερα, στη θέση Μαύρη Λάσπη μεταξύ Γρηγορίου και Ελατόβρυσης λίγο δυτικότερα από τα Κοκκάλια κάποιος Γρηγορίτης βρήκε άγαλμα μικρού παιδιού χάλκινο, ύψους 40-50 εκ. Το πούλησε λίγο αργότερα σε κάποιον στο Σουρούστι, που και χρήματα είχε και την αξία του αγάλματος μπορούσε να εκτιμήσει. Η εύρεση του αγάλματος αυτού ενισχύει την

## Από την Ιστορία του χωριού μας

(Με αφορμή το βιβλίο του Αντ. Ζούκου: «Επιστροφή εις τας ρίζας της Φυλής μας - Σουρούστι-Κερασέες Δωριδος», Αθήναι 2008)

άποψη περί της επιδρομής των Γαλατών.

**Συμβόλαια-πληρεξούσια-δάσος Κερασιός-ΦΕΚ**

Θεωρώ πολύ σημαντικές τις πληροφορίες που έφερε στο φως με τα συμβόλαια, τα πληρεξούσια και τα ΦΕΚ ο Αντώνης Ζούκος. Για τα τελευταία, και όχι μόνον γι αυτά, θαυμάζω την υπομονή και την επιμονή του.

Από τη μελέτη των πρωτότυπων και των αρχείων, αυτό δεν μπορούσε να γίνει στο βιβλίο του και από την αναζήτηση στοιχείων που προκύπτουν απ' αυτά θα μπορούσαμε να μάθουμε πολλά για τη ζωή στο χωριό μας πριν και μετά την Επανάσταση.

Σχετικά με τα παραπάνω, το ίδιο ισχύει και για το συνιδιόκτητο δάσος της Κερασιός. Η ίδρυση του συνεταιρισμού -σ' αυτό δεν αμφισβητείται η συμβολή του Παναγιώτη Ζούκου- και η εκμετάλλευση του δάσους στην αρχή βοήθησε οικονομικά πολλές οικογένειες. Έγινε όμως και αιτία για διενέξεις και αλληλοκατηγορίες, που απ' ό,τι μαθαίνω συνεχίζονται και σήμερα. Υπήρξαν και κάποιοι, που, παρά τις διαφωνίες τους, το εκματαλλεύτηκαν «συνεταιρικά». Αυτά είναι περασμένα και ξεχασμένα. Αυτό που ξενίζει σήμερα είναι ότι ο Συνεταιρισμός δεν κατέχει, τουλάχιστον όλο, το αρχείο του. Έτσι, κάποιος από μας δεν μπορούν να πάρουν ούτε τα συμβόλαια που κατέθεσαν οι γονείς μας για να αναγνωριστεί η ιδιοκτησία τους!

Εδώ θα αναφέρω και μια ιστορία σχετικά με το δάσος της Κερασιός που ρίχνει φως στο παρελθόν. Είχα την τύχη στη Λαμία το 1954-56 να γνωρίσω τον κωνσταντίνο Ζούζουλα από την Πενταγιού, τραπεζικό συνταξιούχο τότε, άνθρωπο μορφωμένο, σοβαρό και αξιόπιστο. Μου διηγήθηκε μια ιστορία σχετική με το δάσος της Κερασιός που από τότε έμεινε ανεξίτηλη στη μνήμη μου. Όταν γινόταν, για τους γνωστούς λόγους, λίγο πριν το 1900 η ξύλευση του δάσους, δούλευε και αυτός, νεαρός τότε, με άλλους από την Πενταγιού και τα γύρω χωριά, χωρισμένοι σε ομάδες, στη μεταφορά των κορμών μέσα από το ποτάμι. Δουλειά σκληρή μέσα στο κα-

ταχείμωνο, στα νερά, τη βροχή, τα χιόνια και την πείνα. Όταν λοιπόν κάποτε έφτασαν κάτω μέσα στο Φίδαρη, δίπλα στο ποτάμι στις λογιές έβρασε ένα κοπάδι αγελάδες και κάποιες με μικρά μοσχάρια. Σκέφτηκαν κάποιοι από την παρέα να πιάσουν ένα μοσχάρι, να το σφάζουν και να το φάνε. Το συζητήσαν. Ο φόβος όμως φυλάει τα έρμα! Σκέφτηκαν τότε κάτι χειρότερο. Να πιάσουν το μοσχάρι και όπως θα 'ναι ζωντανό, να κόψουν ένα κομμάτι κρέας από το μπουτί του! Έτσι θα φαινόταν πως λύκος έκανε τη ζημιά. Έπιασαν ένα μοσχάρι και με το χατζάρι άρχισαν να κάνουν αυτό που σκέφτηκαν. Δείλιαν ή τους ξέφυγε το ζωό και μέσα στα αίματα έτρεξε στη μάνα του, μουγκρίζοντας. Ποτάμι το αίμα. Αγριεψαν οι γελάδες, μούγκρισαν, έκαναν κύκλο, στη μέση το μοσχάρι και με τα κέρατά τους, σκύβοντας το κεφάλι, ήταν έτοιμες να αντιμετωπίσουν το λύκο. Πού να ξέρουν οι καημένες ότι ο άνθρωπος είναι χειρότερος απ' το λύκο!

Τέτοιες συμπεριφορές, που σήμερα μάς είναι αδιανόητες, ήταν συνηθισμένες στο παρελθόν και δεν πρέπει ούτε να μας ξαφνιάζουν ούτε να μας ξενίζουν. Εκείνα τα χρόνια στον αδυσώπητο αγώνα για επιβίωση μέσα σε σκληρές και πολλές φορές απάνθρωπες συνθήκες, πολλοί άνθρωποι γίνονταν τραχείς και σκληροί.

Τα στοιχεία που κατέγραψε ο Αντώνης Ζούκος από τα ΦΕΚ είναι πολύ ενδιαφέροντα και απ' ό,τι γνωρίζω εργασία πρωτότυπη. Πίσω από τα ΦΕΚ υπάρχουν στα διάφορα αρχεία εισηγήσεις, εκθέσεις, γνωματεύσεις, αποφάσεις κτλ. Με βάση τα στοιχεία αυτά, θα μπορούσε κανείς να ανασυνθέσει την ιστορία της ορεινής Δωριδος σχετικά με την οικονομία, το δίκαιο, την αυτοδιοίκηση, την εκπαίδευση, την κοινωνική διαστρωμάτωση και κινητικότητα, την πολιτική του κράτους κτλ. Αυτό απαιτεί πολύχρονη και επίμοχθη αρχειακή έρευνα και οικονομικά μέσα. Αυτό θα γίνει κάποτε από ειδικούς για ακαδημαϊκούς σκοπούς.

Σχετικά με την εκπαίδευση, από ό,τι γνωρίζω δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί η ταξινόμηση των αρχείων των σχολείων στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) για όλη την πε-

ρίοδο του 19ου αιώνα. Για τον 20ό αιώνα τα αρχεία των σχολείων, τουλάχιστον αυτών που έκλεισαν, αλλά και των άλλων, έχουν συγκεντρωθεί στα Γ.Α.Κ. των νομών, σε μας στην Άμφισσα.

Οι αυξομειώσεις του πληθυσμού του χωριού μας που παρουσιάζονται στις απογραφές οφείλονται, εκτός των άλλων, και στην εποχή του έτους που έγινε η απογραφή, αφού κατά τους χειμερινούς μήνες πολλοί κάτοικοι παραχειμάζαν στα πεδινά ή αναζητούσαν εργασία σε άλλα μέρη.

Οικογένειες που αποδεδειγμένα ζούσαν στο χωριό και μετά την Επανάσταση του 1821, όπως λ.χ. η οικογένεια Μαμαλάκη που σχετίζεται με μία τραγική ιστορία, δε φαίνονται γραμμένες στα Μητρώα Αρρένων. Τα Μητρώα Αρρένων θεσπίστηκαν αργότερα, όχι το 1824. Δεν γνωρίζω ποτέ. Κάποιοι, και κυρίως οι γεροντότεροι, δε φαίνεται να γράφτηκαν σ' αυτά. Δεν πρέπει επίσης να ξεχνούμε ότι για αρκετές δεκαετίες μετά την ίδρυση του νεοελληνικού κράτους -μέχρι ποτέ δεν γνωρίζω ακριβώς- ξεκαλοκαίριζαν τα κοπάδια τους στα λιβάδια της περιοχής μας και οι «σκηνίτες» (νομάδες), που δεν ήταν πουθενά γραμμένοι.

**Αθανάσιος Διάκος-Μπακογιάννης**

Κατά μία εκδοχή (Δημόπουλος), ο Διάκος φεύγοντας για τη Λιβαδεία, πήρε μαζί του δύο Μπακογιανναιούς από το Σουρούστι. Ίσως ένας απ' αυτούς, ο Μπακογιάννης ή Λεβεντογιάννης, που σκοτώθηκε στην Αλαμάνια, να ήταν Σουρουσιώτης. Δεν υπάρχει φάκελος στα αρχεία του κράτους ούτε για το Διάκο ούτε για το Μπακογιάννη, ώστε να γνωρίζουμε τον τόπο γεννήσεώς τους. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι ο Μπακογιάννης που σκοτώθηκε στην Αλαμάνια ήταν Λιβαδίτης, ενώ άλλοι, πιο αντικειμενικοί, αναφέρουν απλώς το όνομά του χωρίς τον τόπο καταγωγής του. Όλοι συμφωνούν ότι ο Μπακογιάννης ήταν πρωτοπαλικάρο και επιστήθιος φίλος του Διάκου. Κλίνω προς την άποψη ότι ο Μπακογιάννης αυτός ήταν από το Σουρούστι. Από το Σουρούστι ήταν και οι Μπακογιάννηδες που εγκαταστάθηκαν στον Άγιο Γεώργιο Παρνασσίδος. Στο χωριό μας ήταν μέχρι πρό-

σφατα ζωντανή η παράδοση για το Διάκο. «Πού 'ταν στον κόσμο φλάμπουρας, στον τόπο τ' κυπαρίσσι» κατά την αείμνηστη και θυμόσση Μπλαλομάνθα (Μάνθα Κοντού). Για τον Μπακογιάννη, το Λεβεντογιάννη, εγώ τουλάχιστον δεν άκουσα ποτέ τίποτα.

**Όρια Σουρουσιού-Κριασιού**

Ανάμεσα στο Κριάτσι και το Σουρούστι υπήρχε από παλιά μια διένεξη για όρια. Τη διένεξη αυτή την υποδαύλιζαν εξαιτίας του πανηγυριού του Άι Γιάννη και για τους δικούς τους λόγους και οι ιερείς των δύο χωριών.

Οι Κριατσιώτες ήθελαν τα σύνορα να αρχίζουν κάπου από του Ζήση τη βρύση και να ακολουθούν την κορυφογραμμή μέχρι τον Τύμπανο, τον Άι Γιάννη, την Ψηλή Ράχη και πίσω απ' αυτή μέχρι το χωράφι του Στραβονίκου. Οι Σουρουσιώτες διεκδικούσαν και μέρη πίσω από την κορυφογραμμή προς το Κριάτσι. Οι προστριβές αυτές συνεχίστηκαν για πολλά χρόνια, σε σημείο μάλιστα που κάποιοι Κριατσιώτες να θεωρούν τον Άι Γιάννη «μεσιακό».

Το 1831, έχω στην κατοχή μου έγγραφο, αυτό είναι σωστό, Κριατσιώτες προσφεύγουν σε μάρτυρες Αρτοτινούς για να βρουν το δίκαιό τους. Αυτοί, τρεις μάρτυρες ηλικιωμένοι, με την υπογραφή τους που επικυρώνουν δημογέροντες της Αρτοτίνας, βεβαιώνουν: «...από την αρχήν που ησθάνθημεν τον κόσμον μέχρι σήμεραν που είμεθα προ των θωρών του θανάτου, τα όρια μεταξύ των χωριών Κριάτσι και Σουρούστι υπήρξαν και υπάρχουν κατά την τοποθεσίαν... (δυσανάγνωστη λέξη), Τύμπανον και εκείθεν σύρραχα μέχρι τον Άγιον Ιωάννην και εξακολουθούν Ψηλή Ράχη και έως ότου κάτω εις το χωράφιον του Στραβονίκου».

Τώρα πώς ήξεραν οι Αρτοτινοί πού ήταν τα όρια και ποιός είχε δίκαιο, είναι άλλο θέμα. Αυτό που έμμεσα προκύπτει από το έγγραφο αυτό, είναι ότι ο Άι Γιάννης υπήρχε και πολύ πριν από το 1800. Αν το παρεκκλήσι είχε κτιστεί στις μέρες τους, θα έλεγαν μέχρι τη θέση που χτίστηκε ο Άγιος Ιωάννης.

Ενδιαφέρον έχει η ιστορία του χωριού μας στο Μεσοπόλεμο, όταν όπως λένε, ήκμαζε το χωριό, καθώς και στην περίοδο της Κατοχής. Αλλά γι αυτά τα χρόνια, γνωρίζουν άλλοι περισσότερα και καλύτερα από μένα.

Ι.Γ.Χ.

## ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ

1) Η **Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας** θα συμμετάσχει ως συνεκθέτρια του Ε.Ο.Τ. στη Διεθνή Τουριστική Έκθεση του Βερολίνου, όπου θα έχει την ευκαιρία, μέσα από το δικό της περίπτερο, αλλά και στους δημοσιογράφους και tour operator ειδικών μορφών τουρισμού που θα δεξιοθθεί, να παρουσιάσει το τουριστικό προϊόν του νομού, καθώς κι ένα πακέτο προγραμμάτων, «Περπατήστε στη φωκίδα» με τρόπο ελκυστικό για τον Ευρωπαίο και όχι μόνο, επισκέπτη.

Επειδή θα υπάρξει από πλευράς των επαγγελματιών του νομού μας, η δυνατότητα διαβούλευσης με διεθνείς εμπορικούς επισκέπτες, τους **προτρέπουμε** όσοι απ' αυτούς έχουν τη δυνατότητα, να επισκεφθούν την έκθεση.

2) Η **Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας**, αποσκοπώντας στην ασφαλέστερη μετακίνηση των κατοίκων, προχωρά στη δημοπράτηση του έργου «Βελτίωση επαρχιακού δρόμου προς Διχώρι», προϋπολογισμού 2.400.000 €. Το έργο περιλαμβάνει εργασίες βελτίωσης του συνδετηρίου δρόμου από τον επαρχιακό δρόμο

Πενταγιοί-Αρτοτίνα προς τον Δημ. Διαμέρισμα Διχωρίου, συνολικού μήκους 8 χλμ. περίπου, όπως εκκαφές, στρώσιμο ασφαλτοτάπητα, οριζόντια και κάθετη σήμανση και τοποθέτηση στηθαιών ασφαλείας.

Το έργο έχει συμβατικό χρόνο αποπεράτωσης 16 μήνες.

3) Ο Νομάρχης Φωκίδος κ. **Νικόλαος Φουσέκης**, με την αριθ. 31/12/-1-09 απόφασή του, όρισε Αντινομάρχες Φωκίδος για το 2009, τους Νομαρχιακούς Συμβούλους: α) **Παναγιώτα Λαΐνη-Κόλλιαλη Α'** Αντινομάρχη και β) **Δημήτριο Ιντέρνο Β'** Αντινομάρχη.

Συγχαρητήρια και ευχές για επιτυχία στο έργο τους.

4) Ο Νομάρχης Φωκίδος κ. **Νικόλαος Φουσέκης**, ο Δήμαρχος Γραβιάς κ. **Θανάσης Μανανάς** και ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. **Ανδρέας Παναγιωτόπουλος**, παραβρέθηκαν στις εκδηλώσεις προς τιμήν του ήρωα του 1821 Οδυσσέα Ανδρούτσου στο Μόναχο, έπειτα από πρόσκληση της Ελληνικής Κοινότητας και της Ελληνικής Ένωσης Τέχνης και Λογοτεχνίας του Μονάχου.

5) Ο Νομάρχης Φωκίδος κ. **Νικόλαος Φουσέκης**, με

επιστολή του προς τον πρώην υπουργό Οικονομίας & Οικονομικών κ. **Γεώργιο Αλογοσκούφη**, εκφράζει τις ευχαριστίες του για τη στενή συνεργασία που είχε μαζί του και για τα όσα καλά και σπουδαία προσέφερε στο νομό μας.

6) Η **Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας**, προχωρά στη δημοπράτηση του έργου «Επισκευή κτιρίου Δημ. Σχολείου Αβόρου», προϋπολογισμού 90.000 €. Σύμφωνα με τη μελέτη, πρόκειται να κατασκευασθούν εκ νέου η στέγη, η εσωτερική τοιχοποιία, τα δάπεδα, τα κουφώματα, ενώ θα δημιουργηθεί χώρος λεβητοστασίου, WC και νέες εγκαταστάσεις ύδρευσης, αποχέτευσης και θέρμανσης.

7) Η **Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας**, προχωρά στη δημοπράτηση του έργου «Βελτίωση εγκαταστάσεων γηπέδου ποδοσφαίρου Δ.Δ. Χρισσού Δήμου Δελφών, προϋπολογισμού 650.000 €. Οι εργασίες που θα πραγματοποιηθούν, αφορούν έργα οικοδομικά, οδοποιίας, ηλεκτρολογικομηχανικά και τοποθέτηση συνθετικού τάπητα.

# Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

- 4) **Σπυροπούλου Πένυ**, Νομαρχιακός Σύμβουλος Νομαρχίας Άμφισσας  
5) **Αλεξόπουλος Βασίλειος**, Δημο-



- τικός Σύμβουλος Δήμου Βαρδουσίων  
6) **Κολόμβας Νικόλαος**, Αντ/γος ε.α., Πρόεδρος Ιερού Αγώνος Στερεάς Ελλάδος  
7) **Παλασκώνης Κώστας**, πρώην Νομαρχιακός Σύμβουλος  
8) **Φλώρος Αναστάσιος**, πολιτευτής Ν.Δ. Φωκίδος.  
9) **Ζέτος Βασίλειος**, Γεν. Γραμματέας Δωρικής Αδελφότητας  
10) **Γκάνος Νικηφόρος**, Πρόεδρος Δ. Δ/τος Κερασίας, Δήμου Βαρδουσίων  
11) **Φλώρου Ζωή**, Πρόεδρος Συλλό-

14) **Τσιακατούρα Γιώτα**, Πρόεδρος Συλλόγου Αλποχωρίου

15) **Κωνσταντινίδης Στάθης**, Αντιπρόεδρος Ομοσπονδίας Β.Δ. Δωρίδος

16) **Σερέτης Παναγιώτης**, Αντιπρόεδρος Συλλόγου Τερψιθέας.

17) **Βασίλειος Νικολέτος**, Δήμαρχος Βαρδουσίων.

Δεν μπόρεσαν να παραστούν και μας ευχήθη-

καν καλή επιτυχία οι κ.κ.:

1. **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ.κ. Αθηνάγορας**  
2. **Γιάννης Παπαθανασίου**, Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών  
3. **Άρης Σπηλιωτόπουλος**, Υπουργός Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων  
4. **Ντόρα Μπακογιάννη**, Υπουργός Εξωτερικών  
5. **Αδάμ Ρεγκούζας**, Βουλευτής, τέως Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών

κης, Νομάρχης Φωκίδος

8) **Κων/νος Παπαθανασίου**, Διοικητής ΟΑΕΕ

9) **Τάσος Παγώνης**, Δήμαρχος Ευπαλίου

10) **Αφροδίτη Παπαθανάση**, Νομαρχιακή Σύμβουλος, Πολιτευτής Ν. Φωκίδος.



## ΕΥΧΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Ευχετήριες κάρτες για τα Χριστούγεννα και το νέο έτος 2009 προς την εφημερίδα και το Σύλλογό μας, λάβαμε από τους κ.κ.:

1. Νικόλαο Γκελεστάθη, τ. Βουλευτή Φωκίδος, τ. Υπουργό  
2. Τον Δ/ντή Σπυριδώνα Γλυμή και το προσωπικό της Αστυνομικής Δ/σης Φωκίδος  
3. Θεόδωρο Σκυλακάκη, Γ.Γ. Υπουργείου Εξωτερικών  
4. Γιάννη Γαϊτάνη, εκδότη της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ».



- 12) **Κουφάκη Λούλα**, Πρόεδρος Ένωσης Γυναικών Φωκίδος  
13) **Ζυγορόνικος Μιχάλης**, Εκδότης εφημερίδας «ΑΣΤΡΟΝ» Ναύπακτος

- 6) **Ιωάννης Μπούγας**, Υφυπουργός Υπουργείου Ανάπτυξης  
7) **Νίκος Φουσέ-**



## Η ΚΕΡΑΣΙΑ (ΣΟΥΡΟΥΣΤΙ): ΠΑΡΕΛΘΟΝ-ΠΑΡΟΝ-ΜΕΛΛΟΝ

(Αποσπάσματα και περιλήψεις Κεφαλαίων από ανέκδοτη εργασία)

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Μολονότι τα έργα που πραγματοποιήθηκαν στην Κερασιά, έως τώρα, είναι πάρα πολλά και αξιόλογα, ισχύουν πάντοτε οι παροτρύνσεις προς όλους τους Κερασιώτες:

α) Του Επίτιμου Συμβούλου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου **Κώστα Χάρη** «...όπου κι αν διαμένουμε, όποιους άλλους ατομικούς δεσμούς (συγγενικούς, κοινωνικούς, επαγγελματικούς

κλπ.) κι αν αποκτήσουμε, πέρα απ' αυτούς, όλοι μαζί, έχουμε κι έναν ισχυρό κοινό συναισθηματικό δεσμό: το ότι είμαστε Κερασιώτες, το ότι έχουμε κοινές ρίζες και σε πάρα πολλές περιπτώσεις είμαστε συγγενείς· το ότι έχουμε πολλά -άλλοι άμεσα και άλλοι έμμεσα- κοινά βιώματα· ακόμα και το ότι εκεί, στον χωριού μας τα χώματα αναπαύονται και συνεχίζουμε οι περισσότεροι να εναποθέτουμε τα σκηνώματα

των προσφιλών μας προσώπων που φεύγουν από τον κόσμο αυτόν. Όλοι αυτοί οι λόγοι δημιουργούν την ανάγκη να διατηρούμε ισχυρό το δεσμό αυτόν τόσο μεταξύ μας όσο και με το κοινό ορμητήριο, το χωριό μας. Την ανάγκη να επισκεπτόμαστε το χωριό, να κάνουμε διακοπές εκεί να το φροντίζουμε· να επικοινωνούμε μεταξύ μας και ν' ανταμώνουμε εκεί, στο χωριό κι όπου αλλού βρισκόμαστε. Την ανάγκη για

σύσφιξη της ενότητάς μας για ομόνοια, για αγάπη και αλληλοβοήθεια. Αυτή η συναισθηματική ανάγκη, άλλωστε, υπαγόρευσε την ίδρυση και εμπνέει την πενήνταχρονη δραστηριότητα του Συλλόγου μας...»

(Κ. Χάρης: Σύλλογος Κερασιωτών Δωρίδος, 1940-1990, 50 χρόνια, σ. 10-11).

β) Του προσφιλούς μου μαθητή, αείμνηστου **Θανάση Ι. Γκάνου**, του ευγενικού και μεγαλόκαρδου λεβέντη του

χωριού μας, του λαμπρού οικογενειάρχη και καλού επιστήμονα, του «λάτρη της Κερασίας, Προέδρου και σε βαθμό αυτοθυσίας υπηρέτη των σκοπών του Συλλόγου» (Κ. Χάρης, όπου παραπάνω, σ. 12):

«Έγιναν πολλά, δεν έγιναν όλα. Χρειάζονται ακόμη περισσότερα. Από όλους εξαρτάται να γίνουν και άλλα» (Όπου παραπάνω, σ. 19).

(Συνεχίζεται)

Γράφει ο **Σπύρος Β. Ευαγγελόπουλος**